

СТРАШНАТА ЗМИЯ

Пжтувахме въ север-
на Америка. Придру-
жаваха ни множество
мѣстни диваци.

Еднажъ бѣхме спрѣ-
ли за почивка на по-
ляната край брѣга на
една рѣка. Неочаквано
допълзѣ и спрѣ предъ
насъ грамадна отровна
змия. Всички изтрѣп-
нахме отъ страхъ. Спо-
коенъ остана самоединъ
нашъ другаръ, който
знаше да свири на

флейта. Той извади флейтата си и се спусна къмъ змията. Когато доближи до нея, тя се сви на кълбо, издигна високо глава, наду бузи и показа своитѣ отровни жби и кървави уста. Езикътъ ѝ приличаше на две малки пламъчета, очитѣ ѝ изпускаха искри, надутото ѝ тѣло се повдигаше и спускаше като раздвиженъ мѣхъ, разширената ѝ кожа доби тъменъ и коравъ изгледъ, а опашката ѝ се раздвижи силно и почна да издава ужасенъ шумъ. Готова бѣ да се хвърли върху дру-
гаря ни.

Тъкмо въ този моментъ той почна да свири съ флейтата си. Змията се изненада, направи едно спо-
койно движение и отдрѣпна главата си назадъ.

Колкото повече продължаваше свиренето, толкова повече очитѣ на змията почваха да губятъ своята свирепостъ, трептенията на опашката ѝ намаляваха, шумътъ, който издаваше съ опашката, отслабна и за-
глѣхна, цвѣтътъ на кожата ѝ се промѣни постепенно отъ тъменъ на синъ, зеленикавъ, бѣлъ и златожълтъ. Очарована отъ музиката, змията завъртѣ леко глава и остана неподвижна.

Сега свирецътъ направи нѣколко стѣпки, като въ сжщото време издаваше съ флейтата си нежни звуци. Пълзящото животно наведе своята красивообагрена